

عنوان مقاله:

معنامندی فضای داخلی با استفاده از بازآفرینی نمادهای معماری گذشته

محل انتشار:

سومین همایش ملی معماری داخلی و دکوراسیون (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سیده معصومه موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه گیلان / مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا

خلاصه مقاله:

با گذشت زمان، بشر مدرن خود را در میان غیبت و خلأ عظیم ارزشها، و در همان حال، در متن فراوانی امکانات بازیافته است. اهمیت این مطلب به این جهت است که ادامه این روند تبعاتی چون کاهش حس تعلق، بیهوشی و ... را به دنبال داشته است. ممکن است بتوان با شناخت عناصر نمادین و نشانه های به-کاررفته در معماری گذشته ایران و سازگار ساختن آن با زیباشناسی انسان امروز، به عناصری دستیافت که قادر باشند ارتباط میان هویت معماریامروز و گذشته را تداوم ببخشند. اصول نشانه شناسی که در بسیاری از علوم ادراکی ریشه دارد، باتکیه بر مفهوم دلالت، موجب ارتباط هرچه بهتر مخاطب با فضای معماری میشود. لذا با توجه به آن که تحقیق حاضر، به دنبال یافتن طریقی است که از طریق بازنمایی نشانه ها و عناصرنمادین معماری گذشته ایران در معماری امروز این سرزمین، به تداوم معانی و هویت متأثر از آن بیانجامد؛ لازم است، نخست این نمادها و نشانه ها، بازشناسی شده و سپس با نیازها و ضرورت های زندگی امروز از یکسو و ارزشها و نگرشهای انسان معاصر، از سوی دیگر سازگار گردد. پس از آن، می توان آنها را در قالب الگویی برای طراحی، صورت بندی کرد. در این مقاله سعی براین است؛ با بررسی نقش نمادها و نشانه ها در ادراک مفاهیم معنایی، به چگونگی تأثیر معانی نمادین بر حس مکان پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

نماد، زبان رمزی، معنا و ادراک، حس مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/308658>

